

61

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 marca 1970 r.

w sprawie wejścia w życie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, sporządzonego w Moskwie, Waszyngtonie i Londynie dnia 1 lipca 1968 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem IX ustęp 3 Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, sporządzonego w Moskwie, Waszyngtonie i Londynie dnia 1 lipca 1968 r., układ ten wszedł w życie dnia 5 marca 1970 r. *)

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem IX ustęp 2 powyższego układu dnia 12 czerwca

1969 r. złożony został przez Polskę Rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki dokument ratyfikacyjny tego układu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

*) Oświadczenie rządowe w sprawie uczestnictwa państw w Układzie o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, sporządzonym w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 1 lipca 1968 r., zostanie ogłoszone po otrzymaniu aktualnych danych w tej sprawie od depozytariuszy układu.

62

KONWENCJA (Nr 123)

dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do pracy pod ziemią w kopalniach,

przyjęta w Genewie dnia 22 czerwca 1965 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 czerwca 1965 roku przyjęta została w Genewie na czterdziestej dziewiątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (nr 123) dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do pracy pod ziemią w kopalniach.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 8 czerwca 1968 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: M. Spychalski

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

63

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 lutego 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji (nr 123) dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 6 Konwencji (nr 123) dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1965 r. na czterdziestej dziewiątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, złożony został dnia 30 września 1969 r. Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dokument ratyfikacji przez Polskę powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 10 listopada 1967 r. Zgodnie z artykułem 7 ustęp 3 powyższej konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Polski dnia 30 września 1970 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w niżej podanych danych zarejestrowane zostały przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy ratyfikacje tej konwencji przez następujące państwa:

Jordania	dnia 6 czerwca	1966 r.,
Szwajcaria	dnia 10 listopada	1966 r.,
Zambia	dnia 3 kwietnia	1967 r.,
Cypr	dnia 11 kwietnia	1967 r.,
Uganda	dnia 23 czerwca	1967 r.,
Tunezja	dnia 24 lipca	1967 r.,
Republika Malgaska	dnia 23 października	1967 r.,
Hiszpania	dnia 6 listopada	1967 r.,
Syjam	dnia 5 kwietnia	1968 r.,
Czechosłowacja	dnia 7 czerwca	1968 r.,
Węgry	dnia 8 czerwca	1968 r.,
Kenia	dnia 20 czerwca	1968 r.,
Meksyk	dnia 29 sierpnia	1968 r.,
Paragwaj	dnia 10 października	1968 r.,
Gabon	dnia 18 października	1968 r.,

Ekwador dnia 10 marca 1969 r.,
 Holandia dnia 8 kwietnia 1969 r.,
 Bułgaria dnia 3 października 1969 r.,
 Ukraińska Socjalistyczna
 Republika Radziecka dnia 4 listopada 1969 r.

Zgodnie z artykułem 2 ustęp 2 powyższej konwencji wyżej wymienione państwa w swoich deklaracjach załączonych do dokumentów ratyfikacyjnych określiły najniższy wiek osób, które mogą być zatrudnione pod ziemią w kopalniach, następująco: Jordania, Cypr, Uganda, Węgry, Kenia, Meksyk i Bułgaria — 16 lat; Zambia, Tunezja, Republika

Malgaska, Syjam, Czechosłowacja, Paragwaj, Gabon, Ekwador i Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka — 18 lat; Polska i Hiszpania — 18 lat z zaznaczeniem, iż dla praktykantów i stażystów, przy zachowaniu odpowiednich warunków, wiek ten może wynosić 16 lat; Holandia — 17 i pół roku; Szwajcaria — 19 lat, a dla praktykantów 20 lat.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 7 powyższej konwencji wchodzi ona w życie dla każdego państwa po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

64

UMOWA

o współpracy kulturalnej i naukowej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Węgierskiej Republiki Ludowej,

sporządzona w Warszawie dnia 31 października 1968 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 31 października 1968 roku podpisana została w Warszawie Umowa o współpracy kulturalnej i naukowej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Węgierskiej Republiki Ludowej o następującym brzmieniu dosłownym:

UMOWA O WSPÓŁPRACY KULTURALNEJ I NAUKOWEJ MIĘDZY RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ A RZĄDEM WĘGIERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej,

zgodnie z celami i zasadami Układu zawartego 16 maja 1968 roku między Polską Rzeczypospolitą Ludową i Węgierską Republiką Ludową o Wzajemnej Przyjaźni, Współpracy i Pomocy,

opierając się na korzystnych doświadczeniach uzyskanych podczas realizacji Konwencji kulturalnej zawartej w dniu 31 stycznia 1948 r. między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Węgierską,

w celu umacniania ich wspólnoty ideologicznej, w duchu zasad marksizmu-leninizmu, aby skutecznie przyczynić się do dalszego rozwoju i wzbogacenia kultury socjalistycznej obu narodów,

postanowiły zawrzeć Umowę o współpracy kulturalnej i naukowej i w tym celu mianowały swych Pełnomocników:
 Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

Ministra Kultury i Sztuki Lucjana Motykę,

Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej:

Ministra Kultury i Szkolnictwa Pál Ilku,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

Umawiające się Strony będą popierać i planowo rozwijać współpracę w dziedzinie nauki, oświaty, sztuki, radia, telewizji, prasy, sportu i turystyki oraz stosować nowe formy i metody tej współpracy, rozszerzać bezpośrednie kontakty i wymianę doświadczeń między odpowiednimi organami, organizacjami i instytucjami Umawiających się Stron, przy czym szczególnie uwzględniane będą te zagadnienia, które wynikają z wielostronnej współpracy naukowej i kulturalnej krajów socjalistycznych.

KULTURÁLIS ÉS TUDOMÁNYOS EGYÜTTMŰKÖDÉSI EGYEZMÉNY A LENGYEL NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT

A Lengyel Népköztársaság Kormánya és a Magyar Népköztársaság Kormánya,

híven a Lengyel Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között 1968. május 16-án megkötött Barátsági, Együttműködési és Kölcsönös Segítségnyújtási Szerződésben kifejezett célokhoz és elvekhez,

támazkodva a Lengyel Köztársaság és a Magyar Köztársaság között 1948. január 31.-én kötött Kulturális Egyezmény végrehajtása során eredményesen megvalósult együttműködés jó tapasztalataira,

abból a célból, hogy a marxizmus-leninizmus szellemében erősítsék eszmei egységüket, hatékonyan hozzájárulnak a két ország népei szocialista kulturájának további fejlődéséhez és gazdagításához,

elhatározták, hogy Kulturális és Tudományos Együttműködési Egyezményt kötnek, s e célból a Lengyel Népköztársaság Kormánya Lucjan Motyka kultur- és művészetügyi minisztert, a Magyar Népköztársaság Kormánya Ilku Pál művelődésügyi minisztert nevezték ki meghatalmazottaikként, akik a helyes és kellő formában kiállított megbízólevelük kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

A Szerződő Felek támogatják és tervszerűen fejlesztik az együttműködést a tudomány, oktatás, művészet, rádió, televízió, saját, sport és testnevelés terén; alkalmazzák ezen együttműködés új formáit és módszereit, szélesítik a közvetlen kapcsolatokat és tapasztalatcserét a Szerződő Felek megfelelő szervei, szervezetei és intézményei között, s különös figyelmet fordítanak a szocialista országok többoldalu tudományos és kulturális együttműködésének kérdéseire.